

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 20 lutego 1989 r.

w sprawie zasad wynagradzania sędziów Sądu Najwyższego i członków Biura Orzecznictwa.

Na podstawie art. 50 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 45, poz. 241) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Sędzia Sądu Najwyższego otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze przy zastosowaniu mnożnika 2,2 przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej.

2. Członkowie Biura Orzecznictwa nie będący sędziami Sądu Najwyższego otrzymują wynagrodzenie zasadnicze według zasad obowiązujących dla sędziów sądów wojewódzkich.

§ 2. 1. Ustala się dla sędziów Sądu Najwyższego oraz członków Biura Orzecznictwa stawki dodatku funkcyjnego przy zastosowaniu następujących mnożników przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej:

Stawka	Mnożnik
1	0,20
2	0,30
3	0,40
4	0,45
5	0,50
6	0,55
7	0,60
8	0,65
9	0,70
10	0,75
11	0,80

2. Stawkę dodatku funkcyjnego przyznaje Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego.

§ 3. 1. Dyrektor Biura Orzecznictwa, dyrektor Biura Prezydialnego oraz przewodniczący wydziałów w izbach otrzymują dodatek funkcyjny w stawce 8—11.

2. Kierownik działu w Biurze Orzecznictwa otrzymuje dodatek funkcyjny w stawce 5—9.

3. Sędzia Sądu Najwyższego otrzymuje dodatek funkcyjny w stawce 5—7.

4. Sędzia delegowany do zastępczego pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym otrzymuje dodatek funkcyjny w stawce 1—5.

5. Członek Biura Orzecznictwa otrzymuje dodatek funkcyjny w stawce 1—5.

6. W razie zbiegu uprawnień do dodatków funkcyjnych, przysługuje jeden wyższy dodatek.

§ 4. Kwoty wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego zaokrągla się do 100 zł w górę.

§ 5. 1. Tworzy się fundusz nagród w wysokości 3% planowanego funduszu wynagrodzeń osobowych sędziów Sądu Najwyższego i członków Biura Orzecznictwa, pozostający w dyspozycji Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, może być podwyższany przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

§ 6. W sprawach nie uregulowanych niniejszą uchwałą, do sędziów Sądu Najwyższego i członków Biura Orzecznictwa

nictwa mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132), a nadto przepisy o wynagrodzeniu pracowników urzędów państwowych, wydane na podstawie tej ustawy, dotyczące przyznawania dodatków za wieloletnią pracę i nagród jubileuszowych.

§ 7. Do sędziów Izby Wojskowej stosuje się przepisy o uposażeniu żołnierzy.

§ 8. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 12 grudnia 1985 r. w sprawie zasad wynagradzania sędziów Sądu Najwyższego i członków Biura Orzecznictwa (Monitor Polski Nr 43, poz. 272, z 1987 r. Nr 6, poz. 42, z 1988 r. Nr 4, poz. 31 i Nr 28, poz. 243).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski